

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Τηλ.: 210 4951396, FAX: 210 4951397

Email: agiosgeorgioskorydallou@gmail.com

ΣΕΙΡΑ: «ΕΝΤΥΠΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ»

No 4:

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

‘Αγιογραφική καί ‘Αγιοπατερική προσέγγιση

Μέ μεγάλη ανησυχία καί θλίψη παρακολουδοῦμε τόν τελευταῖο καιρό μία καταιγιστική ἐπέλαση τοῦ πάθους τῆς ὁμοφυλοφιλίας σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Συγχρόνως ὅμως διαπιστώνουμε μία ἀπρόσμενη συμπάθεια πρὸς αὐτήν καί μία προκλητική ἀποδοχή ἀπὸ κυβερνήσεις κρατῶν, ἐπιχειρῶντας νά τήν καθιερώσουν σάν φυσική ἐπιλογή.

Σύμφωνα μέ τή χριστιανική διδασκαλία, ὁ Θεός δημιούργησε «ἄρσεν καί θῆλυ» (Ματθ. 19,3-12) καί σ’ αὐτούς μόνο ἔδωσε τήν εὐλογία τοῦ γάμου μέ καρπό τήν τεκνογονία. Εἶναι εὐνόητο λοι-

πόν, ὅτι γιά τήν Ἐκκλησία μας τρίτο φύλο, transexual ἢ καί ἄλλο, ἐκτός τοῦ ἄνδρα καί τῆς γυναίκας, δέν ὑπάρχει. Οἱ συζυγικές σχέσεις ἀνδρός καί γυναικός υἱοθετοῦνται ἀπὸ τόν Θεό ὡς οἱ μόνες κατὰ φύση ἀνθρώπινες σχέσεις. Κάθε ἄλλη σχέση, ἀποτελεῖ παρά φύση κατάσταση, ἕνα εἶδος σεξουαλικῆς διαστροφῆς.

Τήν τέλεια ἀποστροφή Του στή διαστροφή αὐτή, ἐκδηλώνει ὁ Θεός γιά πρώτη φορά στούς κατοίκους τῶν Σοδόμων καί Γομόρρων τούς ὁποίους καί ἐξολοθρεῖ ρίχνοντας ἀπὸ τόν οὐρανό φωτιά καί δειάφι, σύμφωνα

μέ τή διήγηση τῆς Γένεσης (κεφ. 19). Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας (Ἀπόστολος Παῦλος, Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας κ.ἄ.), ἀκολουθοῦντες τή διδασκαλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς, χαρακτηρίζουν τή διαστροφή αὐτή ἁμάρτημα καί πάθος. Ὁμόφωνα τό στηλιτεύουν, σεβόμενοι ὅμως τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, σύμφωνα μέ τό ὀρθόδοξο πνεῦμα. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, θεωρεῖ τήν ὁμοφυλοφιλία «μανία», δηλαδή «τρέλλα», «ἄτιμο πάθος», «παρά φύσιν». Κατά τόν ἴδιο πατέρα, ἀκόμη καί τά ἄγρια ζῶα δέν ξεπερνοῦν τά ἐτεροφυλικά ἐρωτικά ὅρια. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει ὅτι στό πάθος αὐτό, δέν ὑπάρχει ἀληθινός, φυσικός ἔρωτας ἀλλά μία ἐπιθυμία ἄλογη, ἀλλόκοτη, πού κατακαίει. Ὁ δέ Μέγας Βασίλειος συγκαταριθμεῖ τούς ὁμοφυλόφιλους μέ τούς κτηνοβάτες, φονεῖς, φαρμακοῦς, μοιχοῦς καί εἰδωλολάτρες.

Τό τραγικό εἶναι, ὅτι ὅλοι οἱ διαπράττοντες σαρκικά ἁμαρτήματα, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἀναζητοῦν τήν ἀγάπη σέ λάθος κατεύθυνση καί ὄχι στόν Χριστό, πού ὁ ἴδιος εἶναι Ἀγάπη καί πού γι' αὐτήν τήν ἀγάπη σταυρώθηκε!

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὥστόσο, δέν φέρεται οὔτε ρατσιστικά, οὔτε ὁμοφοβικά ἀπέναντι στούς ὁμοφυλόφιλους. Ἀντίθετα, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ὅτι ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία δέχεται ρατσισμό, ὅταν ὑπάρχουν σέ ὀρισμένες περιπτώσεις ἄνθρωποι πού πολεμοῦν τά μέλη της. Ἐπίσης νά γνωρίζουμε ὅτι, ὅταν ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζει μία πράξη ἢ μία στάση ζωῆς σάν ἁμαρτία καί πάθος, δέν τό κάνει γιά νά καταδικάσει τόν ἄνθρωπο —ἄλλωστε ὁ Χριστός θυσιάστηκε καί σταυρώθηκε γιά τόν ἄνθρωπο—, ἀλλά γιά νά τόν καλέσει νά ἀπελευθερωθεῖ ἀπό αὐτό καί νά προστατεύσει τόν ἑαυτό του ἀπό τίς ὀλέθριες συνέπειες πού μέ βεβαιότητα θά τοῦ προκαλέσουν οἱ πράξεις καί οἱ ἐπιλογές του. Ἡ ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι: «ἀνάπαυσε τόν ἀδερφό σου καί ἔπειτα νουθέτησε αὐτόν». Δηλαδή, πρῶτα τόν ξεκουράξεις τόν ἄλλον, τόν ἀγκαλιάξεις καί μετά τόν νουθετεῖς, κατά τόν Ἀββᾶ Ἰσαάκ. Ὁ ὁμοφυλόφιλος συνεπῶς, δέν ἀπορρίπτεται σάν πρόσωπο. Προειδοποιεῖται ὅμως μέ σεβασμό καί ἀγάπη ὅτι οἱ ἐπιλογές του τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τήν ἀληθινή χαρά τοῦ Χριστοῦ.

Στίς μέρες μας ζοῦμε ἕναν σοδομιτισμό, γιά τόν ὁποῖον δέν

μιλᾷ κανείς. Τά μέσα μαζικῆς πληροφόρησης ἀκολουθοῦν τήν ἴδια τακτική. Τό βλάσφημο, βδελυρό καί παρά φύση πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας, τό προβάλλουν σάν φυσιολογικό. Ἐπαψαν πλέον νά τό χαρακτηρίζουν σάν σεξουαλική διαστροφή καί τό ὀνομάζουν «διαφορετικότητα». Λυπούμαστε ἀφάνταστα γιατί βλέπουμε αὐτήν τή «διαφορετικότητα» νά γίνεται πλέον δεσμός. Ὁ δεσμός τοῦ γάμου ἔχει διασυρθεῖ, οἱ ἐλεύθερες καί ἐφήμερες ὁμοφυλοφιλικές σεξουαλικές σχέσεις διαφημίζονται ἀπό τά μέσα πληροφόρησης σέ βαθμό πλύσης ἐγκεφάλου. Προβάλλονται καί προβάλλονται καί ξαναπροβάλλονται. Οἱ σύζυγοι τείνουν νά ὑποκατασταθοῦν μέ «συντρόφους» καί ἡ εὐλογημένη συζυγία μέ «συντροφικότητα». Ἡ ἐπέκταση τοῦ «συμφώνου συμβίωσης» καί στά ὁμόφυλα ζευγάρια, συνιστᾷ ἓνα βῆμα παραπέρα στήν ἀλλοτριώση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καί τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας πού μοιάζει ὅλο καί περισσότερο μέ τά βιβλικά Σόδομα. Μπροστά σέ ὅλον αὐτόν τόν ἡθικό ἀποπροσανατολισμό τῆς κοινωνίας μας, τηροῦμε ὅλοι «σιγὴν ἰχθύος». Στή συνεχῆ προβολή αὐτοῦ τοῦ πάθους, δέν προβάλλουμε καμία ἀντίσταση. Δέν ἔχουμε ἀντιληφθεῖ ἴσως ὅτι

σέ ὅλους μας ἀναλογεῖ μερίδιο εὐθύνης. Ἀλήθεια, ποῦ ὀδεύουμε; Μήπως κατρακυλοῦμε;

Ὑπό τίς παροῦσες συνθῆκες τῆς ἡθικῆς καί πνευματικῆς σύγχυσης, καθώς καί τῆς ἐνορχηστρωμένης παραπληροφόρησης πού κυριαρχοῦν γύρω μας:

Κάνουμε ἔκκληση πρὸς τοὺς ἀρμόδιους φορεῖς καί πάσης φύσεως παράγοντες, νά πάψουν νά ἐνθαρρύνουν τοὺς ὁμοφυλόφιλους στό νά θεωροῦν τό πάθος τους σάν μία φυσιολογική «διαφορετικότητα». Καί πολύ περισσότερο νά καυχῶνται γι' αὐτήν τή «διαφορετικότητά» τους μέ διοργανώσεις, φεστιβάλ καί παρελάσεις. Ὅλα αὐτὰ ἐπηρεάζουν θανάσιμα τόν ψυχροσωματικό κόσμον τῶν νέων, τῶν ἐφήβων καί τῶν μικρῶν παιδιῶν πού τοὺς θεωροῦν ὅλους αὐτοὺς σάν τά ἰδανικά πρότυπα. Παρακαλοῦμε τό ἑλληνικό κράτος, τοῦ ὁποῖου εἴμαστε Ἕλληνες πολῖτες, νά συμπεριφερθεῖ συνετά καί νά προστατεύσει τόν ἄνθρωπο καί τήν οἰκογένεια, λαμβάνοντας πραγματικά μέτρα γιά τήν προάσπισή τους καί ὄχι νά τά ὑπονομεύει. Ἰδιαίτερα, ἡ δεσμοδέτηση τῆς υἱοθεσίας παιδιῶν ἀπό ὁμόφυλα ζευγάρια, μέ θλίψη ἐπισημαίνουμε ὅτι θά δυναμιτίσει τήν ψυχική ἰσορροπία ἀνυπεράσπιστων ὑπάρξεων. Ἐκφράζουμε

τήν ἔντονη ἀντίδρασή μας σέ ὅλα τά παραπάνω.

Ἐπιτέλους νά μπεῖ φρένο σ' αὐτόν τόν κατήφορο. Σέ ποιοῦ κατάντημα ἔπεσε ἡ πατρίδα μας! Δέν ἀποδέχεται ὁ Θεός τό πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας, δέν τό ἀποδεχόμαστε καί μεῖς. Στιγματίζουμε τό πάθος, ἀλλά ὄχι τά πρόσωπα. Κανείς δέν ἔχει τό δικαίωμα νά λιθοβολήσει κανέναν.

Ὅλοι αὐτοί οἱ ἀδερφοί μας πού πλήττονται ἀπό αὐτό τό πάθος, ἄς πάρουν τήν γενναία ἀπόφαση νά ἀγωνιστοῦν μέ ὅλες τούς τίς δυνάμεις. Νά ἀποδεχτοῦν τίς ὁμοφυλοφιλικές τούς ἐπιθυμίες σάν τόν Σταυρό τους, καί μέ τά πνευματικά ὄπλα πού τούς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία, νά ἀποτινάξουν τό πάθος ἀπό πάνω τους. Βέβαια, δέν εἶναι εὐκόλο νά ξεριζωθεῖ ἓνα πάθος. Αἰταιεῖται αἱματηρός καί ἔμπονος ἀγῶνας. Εἶναι ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος μέ τίς δικές του δυνάμεις νά ξεριζώσει κάποιο πάθος. Αὐτό εἶναι ἔργο μόνο τῆς Θείας Χάριτος, ἐφόσον βέβαια ὁ ἄνθρωπος θέλει καί ἐπιθυμεῖ νά ἀγωνιστεῖ.

Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι, μέσα στήν Ἐκκλησία μας, ἔχουμε παραδείγματα ἀνθρώπων πού, πρὶν γνωρίσουν τόν Χριστό, εἶχαν ἔκλυτο βίο, ἀκόμη καί ὁμοφυλοφιλικές σχέσεις, ἀλλά μέ τόν ἀγῶνα τους

καί τή μετοχή τους στή σωστική χάρη τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, ἔφτασαν στόν ἁγιασμό καί στή θέωση. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικά τόν Ἅγιο Νήφωνα, Ἐπίσκοπο Κωνσταντιανῆς καί τόν πατέρα Σεραφεῖμ Ρόουζ.

Ἄς ἔχουμε ὑπόψη μας ὅτι κάθε ὁμοφυλόφιλος ἀδερφός μας, ὅπως καί κάθε ἄνθρωπος γενικά, ἔχει ἓνα δικαίωμα: Τό δικαίωμα νά ἐνωθεῖ μέ τόν Χριστό καί νά γίνεῖ Ἅγιος.

Καθένας ὅμως ἔχει καί τό δικαίωμα νά ὑψώσει φωνή διαμαρτυρίας, δυνατή, στεντόρεια, καί νά καταδικάσει τά ἤδη καταδικασθέντα ἀπό τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία καί τούς Ἁγίους Πατέρες. «Πειδαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις».

Βασιλική Νταγκούλη
Νομικός-Θεολόγος

